

ΓΙΑ ΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΛΙΚΗ
ΑΡΝΗΣΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΩΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

7

**ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ
ΩΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ**

7

**ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ
ΩΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ
ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΧΘΡΟΥ**

9

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΩΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ

10

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΤΕΡΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ
ΚΑΙ ΑΥΤΟΒΟΥΛΗΣ ΔΡΑΣΗΣ**

10

**ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ, ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ
ΚΑΙ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ**

12

(ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ)

15

**ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ,
ΕΜΦΥΛΟΙ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΙ
ΚΑΙ ΒΙΑ**

19

**ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ
ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΩΣ ΣΩΤΗΡΑ
ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΗ**

20

**ΠΟΛΕΜΙΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ**

22

**ΟΛΙΚΗ ΑΡΝΗΣΗ
ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ
ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΗ
ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ**

25

**ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΑ
ΠΟΛΕΜΟΥ**

29

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΩΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ
ΩΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ

Όσο υπάρχει κράτος, εξουσία και εκμετάλλευση ο στρατός θα είναι ο πιο βίαιος μηχανισμός τους, με καθοριστικό ρόλο στους διακρατικούς ανταγωνισμούς. Η δύναμη του στρατού, αντανakλά σε σημαντικό βαθμό την οικονομική ισχύ μιας χώρας και καθορίζει σημαντικά την πολιτική ισχύ και τη διαπραγματευτική της δύναμη. **Όταν ο οικονομικός, πολιτικός και προπαγανδιστικός πόλεμος συνεχίζεται με ένοπλα μέσα, κάθε στρατός παρότι διαφέρει στα χρώματα της στολής και στο όνομα, είναι όμοιος στις πρακτικές και στον τρόπο συγκρότησης.**

Συγκροτείται στη βάση ενός σκληρού πυρήνα επαγγελματικών στελεχών και ειδικών δυνάμεων που αναμένεται να είναι οι πιο πιστές κι αξιόμαχες δυνάμεις. Οι φαντάροι υποχρεωτικής θητείας είναι διαθέσιμοι σε μεγάλους αριθμούς, με ελάχιστη όμως εκπαίδευση. Έτσι, λειτουργούν σαν αναλώσιμες μονάδες πρώτης γραμμής, σαν κρέας στα κανόνια **με προφανείς τις ταξικές διακρίσεις**. Στον πόλεμο του Βιετνάμ (τη δεκαετία του 1960), οι αφροαμερικανοί φαντάροι που

σελέκωναν τις πρώτες γραμμές του μετώπου ήταν το 32% του στρατού των Η.Π.Α., ενώ αποτελούσαν το 10% του πληθυσμού της χώρας.

Ο στρατός, σε καιρούς πολέμου, χρησιμοποιεί **τις επιθέσεις σε αμάχους** σαν βασική στρατηγική διάλυσης της ψυχολογίας του εχθρού, **σαν εκφοβιστική τακτική απέναντι** σε όσους/ες σκεφτούν να του εναντιωθούν. Σε σχέση με **τους στρατιώτες του αντιπάλου που συλλαμβάνονται, αντιμετωπίζουν φρικαλεότητες**, όπως εκτελέσεις και βασανισμούς στα πλαίσια ανακρίσεων ή απλά χάριν σαδισμού. Μια άλλη τακτική είναι η μακροχρόνια αιχμαλωσία με καταναγκαστική εργασία. Τέλος, οι στρατιώτες που διστάζουν να προελάσουν ηρωικά ενάντια στον εχθρό, που αρνούνται κάποια εντολή από ανώτερο ή που επιχειρούν να αποδράσουν από τον στρατό, θεωρούνται λιποτάκτες και τιμωρούνται με διάφορους τρόπους.

Μια άλλη στρατηγική είναι η **συγκρότηση παραστρατιωτικών εθνικιστικών ομάδων και η πρόσληψη μισθοφόρων**, για να κάνουν την πιο βρώμικη δουλειά, έτσι ώστε να μη χρεωθεί επίσημα το κράτος τα ποτάμια αίματος που χύνονται, αλλά να ρίξει την ευθύνη στα σώματα που «αυτονομήθηκαν και παρεκτράπηκαν». Τα παραπάνω σώματα θα έχουν και πολύ χρήσιμο ρόλο, ως πιστές δυνάμεις στην αντιμετώπιση του εσωτερικού εχθρού την επόμενη μέρα του πολέμου.

Όλα τα παραπάνω, ενώ επιχειρείται να παρουσιαστούν με υποκριτικό τρόπο, ως ακραίες εξαιρέσεις και «εγκλήματα πολέμου» είναι ακριβώς αυτό που εφαρμόζεται σε κάθε διακρατικό πόλεμο.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΩΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΧΘΡΟΥ

Ο στρατός ως μηχανισμός καταστολής, είναι ο πιο ισχυρός προστάτης ενός κράτους απέναντι στον εσωτερικό εχθρό. Άλλωστε, η ύπαρξη του στρατού σαν ομάδα καταστολής προϋπήρχε της αστυνομίας, ενώ οι μονάδες αστυνόμευσης εμφανίστηκαν πολύ μετέπειτα ιστορικά. **Οι εξουσιαστές ανά τα χρόνια εφάρμοσαν τόσες πολλές τροποποιήσεις για να καταφέρουν να καταστείλουν τις εκάστοτε επαναστατικές δράσεις και εξεγέρσεις, που εν τέλει η ίδια η όψη των μεγάλων αστικών πόλεων άλλαξε ριζικά.**

Η ρυμοτομία των μεγάλων αστικών κέντρων είχε τροποποιηθεί ήδη από τον 18ο αιώνα. Τεράστιοι δρόμοι σχηματίστηκαν με μόνο σκοπό την πλήρη ανάπτυξη των στρατευμάτων σε γενικευμένες μητροπολιτικές εξεγέρσεις. Στις περιπτώσεις μαζικών εξεγέρσεων που δεν μπορούν να ελεγχθούν από τους μπάτσους, πόσο μάλλον επαναστάσεων, ο στρατός θα επέμβει, καθώς προετοιμάζεται για αυτό με σχέδια/πλάνα, και εκπαιδεύεται πρακτικά και ιδεολογικά.

Ο στρατός, λοιπόν, θεωρείται ο βασικός μηχανισμός άμυνας του κράτους και γι' αυτό σε αντίθεση με την αστυνομία που μπορεί να δεχθεί κριτική και παρεμβάσεις, **ο στρατός μένει στο απυρόβλητο από τη συντριπτική πλειοψηφία των πολιτικών** δυνάμεων που αποδέχονται το κράτος (από την άκρα δεξιά έως την αριστερά).

Η δύναμη του στρατού είναι τέτοια που μπορεί, σε περιπτώσεις «έκτακτης ανάγκης ή έντονης πολιτικής αστάθειας», να επιβάλει μέσω πραξικοπημάτων ριζικές αλλαγές στο πολιτικό σκηνικό καταλαμβάνοντας ο ίδιος την εξουσία.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΩΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΤΕΡΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ
ΚΑΙ ΑΥΤΟΒΟΥΛΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

Το καταστροφικό έργο του στρατού επιτυγχάνεται μέσα από την πλήρη υπακοή των στρατιωτών. Μέσα από τον μιλιταρισμό, στερώντας την ελευθερία, την κριτική σκέψη και την αυτόβουλη δράση, επιχειρείται να διαμορφωθούν πειθήνια γρανάζια. Το ομοιόμορφο ντύσιμο, ο συγχρονισμένος βηματισμός, ο πλήρης έλεγχος των καθημερινών δραστηριοτήτων θέλει να εξαφανίσει την ατομική έκφραση και επιθυμία, κάτω από την βαριά υποχρέωση του καθήκοντος και της αδιαμφισβήτητης πειθαρχίας. **Τα καψόνια και ο εξευτελισμός από τον ανώτερο στον κατώτερο, απογυμνώνουν τον άνθρωπο από αισθήματα αλληλεγγύης, αγάπης και τον προετοιμάζουν για τις θηριωδίες του πολέμου.** Παράλληλα, επιβάλλουν με τον πιο άμεσο τρόπο τις κάθετες ιεραρχίες απεικονίζοντας τις συνέπειες της άρνησης υπακοής των εντολών.

Σε ένα διακρατικό πόλεμο ή στην καταστολή μιας εξέγερσης, ο στρατιώτης χρειάζεται να παραμερίσει τον οποιοδήποτε ηθικό ή πολιτικό ενδοια-

σμό και να ριχτεί στην μάχη υπακούοντας σε εντολές που αφορούν τακτικούς ελιγμούς μάχης, τη θανάτωση αιχμαλώτων ή άοπλων, το βομβαρδισμό νοσοκομείων, το βιασμό, τις έμφυλες κακοποιήσεις και τις δολοφονίες. Πέρα από αυτό όμως, έρχεται να ενισχύσει την τάση άλλων μηχανισμών (π.χ. σχολείο, οικογένεια) ώστε να **θεωρείται η ιεραρχία και η τυφλή υπακοή κάτι θετικό και φυσικό**. Έτσι, ο στρατιώτης ως μελλοντικός εργάτης θα έχει μεγαλύτερες δυσκολίες να αντιδράσει στην εξουσία του κάθε αφεντικού, ενώ ως μελλοντικός πολίτης θα υπακούσει πιο εύκολα την εκάστοτε κυβέρνηση.

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ, ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ

Η κατασκευή ενός έθνους προϋποθέτει την ύπαρξη συγκροτητικών στοιχείων, όπως φυλή, γλώσσα, θρήσκευμα, κοινή ιστορία/πολιτισμό, γεωγραφική καταγωγή και εθνική συνείδηση. Αυτά τα γνωρίσματα αποτελούν κομβικές σημασίες σημεία για την επιβολή εξουσίας στους/ις υπηκόους. **Η γλώσσα της κυριαρχίας φροντίζει να ενσταλάζει από μικρή ηλικία τον κόσμο των διαχωρισμών που παράγει και συντηρεί.**

Αρχικά, τα τέκνα ενός έθνους/κράτους γαλουχούνται με τις αξίες του, οι οποίες έχουν προκύψει σχεδόν καθολικά από το ένδοξο παρελθόν ή έτσι παρουσιάζεται. Η ιστορία-πολιτισμός μέσω των αφηγήσεων, παρομοιώσεων διαμορφώνουν λαϊκό αίσθημα, παραδειγματισμό, κουλτούρα. Η γλωσσική έκφραση και η φυλετική ακεραιότητα διασφαλίζουν την καθαρότητα και την άμεση σύνδεση με το παρελθόν. Τα επιτεύγματα αυτού, οι εθνικοί ήρωες, αυτοί που πολέμησαν και πέθαναν για την «ελευθερία του σήμερα», παρακολουθούν άγρυπνα και αποτελούν τους θεματοφύλακες. Η μεταβίβαση της διαφύλαξης του ιστορικού συνεχούς αλλά και η συνέχιση της υπεράσπισης της πατρίδος είναι το ιερό καθήκον. Η ιστορία πλάθεται και διαμορφώνεται με βάση τις αναγκαιότητες της εξουσίας. Κάθε βιαιοπραγία του στρατού αποκρύβεται, κάθε εμπλοκή σε πόλεμο γίνεται για δίκαιους σκοπούς και γιατί η πατρίδα βρίσκεται πάντα στη «σωστή μεριά της ιστορίας», αφού αμύνεται.

Η ανάδειξη της πατρίδας - έθνους σαν μεγαλείο, σαν τιμή να την υπηρετείς, σαν ψυχική ανάταση στο άκουσμα των ύμνων της, διαμορφώνει τη ρατσιστική κουλτούρα. Η σύγκριση του παρελθόντος μεταξύ των εθνών αναδεικνύει τα αρνητικά στερεοτυπικά χαρακτηριστικά που προσδίδονται στα

άλλα έθνη και αποτελούν τους σπόρους των διαχωρισμών, του μίσους, του πατριωτισμού και εν τέλει του εθνικισμού.

Ο στρατός έχει το ιερό χρέος να προασπίσει την πατρίδα απέναντι στους εισβολείς. Οι ρατσιστικές επιθέσεις στα σύνορα, ειδικότερα αν εστιάσουμε στον ελλαδικό χώρο των τελευταίων ετών, είναι καθεστώς. Η ένταξη στο στρατό ταΐζει όλα εκείνα τα σημεία των διαχωρισμών, τονίζει την υποτιθέμενη ανωτερότητα και ντοπάρει τους στρατιώτες να διαφυλάξουν με κάθε τρόπο τα σύνορα από τις μετακινήσεις πληθυσμών. **Οι δολοφονίες ατόμων που μεταναστεύουν, καθώς και οι κάθε είδους κακοποιήσεις, αποτελούν καθεστώς υπό τις ευλογίες κράτους, στρατού και εκκλησίας.** Ας μην ξεχνάμε ότι οι μεταναστευτικές ροές την άνοιξη του 2020 βαφτίστηκαν υβριδικό όπλο του τουρκικού κράτους και αντιμετωπίστηκαν με αντίστοιχα βάνουσο τρόπο, ενώ μέχρι και σήμερα οι δολοφονίες στα σύνορα συνεχίζονται με αμείωτο ρυθμό. Η διαφύλαξη της καθαρότητας της φυλής, η προάσπιση του κυρίαρχου θρησκευάματος, εν τέλει όλων των εθνοτικών στοιχείων, δίνει τη λευκή επιταγή δράσης.

Τα στρατιωτικά αγήματα μιλούν τη γλώσσα της εθνικής υπεροχής, μιλούν τη γλώσσα που διαμορφώνει τον πατριώτη, εθνικιστή προετοιμάζοντας τον για την επανένταξή του στην κοινωνία, είτε μετά τη θητεία είτε μετά την πολεμική σύγκρουση. Η милитарιστική κουλτούρα έχει επιδιωχθεί να περάσει στο μεδούλι της ανθρώπινης ύπαρξης. Τα ρατσιστικά χαρακτηριστικά και οι ονειρώξεις επιχειρήσεων είτε για την εξολόθρευση των εισβολέων/απειλών, είτε για τη διεύρυνση των συνόρων και την ισχυροποίηση της πατρίδας, περνούν βαθιά μέσα στην ηθική και την κουλτούρα του στρατιώτη.

Το αίσθημα του ανήκειν στα πλαίσια μιας ομάδας αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό των κοινωνιών. Το ανταγωνιστικό και εξουσιαστικό υπάρχον διαμορφώνει την ανάγκη δημιουργίας της αίσθησης ότι αυτή η ομάδα έχει

στοιχεία ανωτερότητας σε σχέση με τις υπόλοιπες. Με αυτόν τον τρόπο όλοι οι κρατικοί μηχανισμοί ενός έθνους προωθούν τις διακρίσεις, οι οποίες αναπαράγονται κοινωνικά. Η ρατσιστική θεώρηση, είτε εκφρασμένη και αναγνωρισμένη ως τέτοια, είτε κεκαλυμμένη, είναι ίσως η πιο διαδεδομένη μορφή αποκλεισμών και δημιουργίας ζωνών του περιθωρίου.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ, ΕΜΦΥΛΟΙ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΒΙΑ

Οι συγκροτημένες ιεραρχικές/εξουσιαστικές κοινωνίες/κράτη επιβάλλουν ρόλους. **Από το διαχωρισμό πνευματικής/χειρωνακτικής εργασίας, στην ταξική διαστρωμάτωση του ελέγχου ή μη των μέσων παραγωγής, η γέννηση ενός ατόμου φέρει συνεπαγωγικά τη θέση του. Αντίστοιχα, και με λιγότερες δυνατότητες αν όχι μηδενικές για αλλαγή των επιβαλλόμενων όρων, η απόδοση της έμφυλης ταυτότητας τις πρώτες ώρες ζωής του ατόμου καθώς και η ταξική θέση της οικογένειάς του το ορίζει πολυεπίπεδα.** Από το είδος της εργασίας και την εκπαίδευση, μέχρι την εξασφάλιση της προστασίας μιας κοινωνικής δομής (κοινότητα, κράτος), αρχικά η πρόσδοση φύλου και εν συνεχεία η σεξουαλικότητα καθορίζουν τις υποχρεώσεις του κάθε ατόμου.

Ο μηχανισμός του στρατού εισέρχεται νωρίς στη ζωή του ατόμου προκειμένου αυτό να διαμορφωθεί κατάλληλα. Οι action χαρακτήρες στα παιδικά παιχνίδια, στην τηλεόραση και τον κινηματογράφο αποτελούν το απόλυτο μιμητικό πρότυπο. Από τη πολύ συγκεκριμένη σωματοδομική διάπλαση, στα μάτσο συμπεριφορικά σημεία, ο ανθρωπότυπος που χτίζεται στα cis αρσενικά άτομα είναι συγκεκριμένος. Η λατρεία της βίας και της υστεροφημίας τα προετοιμάζει να γίνουν άγριοι πολεμιστές με αυταπάρα και ελάχιστους ενδοιασμούς. **Ο στρατός επιθυμεί αρσενικά ηγεμονικά και ταυτόχρονα υπάκουα, ετεροφυλόφιλα, με ελάχιστη συναισθηματική έκφραση. Μόνο τέ-**

τοιου είδους άτομα μπορούν να ανταπεξέλθουν στην αρρώστια του πολέμου, να μπουν στη μάχη και να λειτουργήσουν σαν αυτό που προορίζονται, φονικές μηχανές, μαριονέτες του κυριάρχου status quo. Η λατρεία της βίας, του πολέμου και τα συναισθήματα εθνικής υπερηφάνειας, γεννιούνται μέσα από τη γαλούχηση ιδεών και ήθους από μικρές ηλικίες. Αποπροσανατολίζοντας από την ουσία του πολέμου και όσων επιφέρει, την αλλοτρίωση, την (αυτο)καταστροφή και τον κανιβαλισμό.

Στο υπάρχον των έμφυλων διακρίσεων και κοινωνικά αποδεκτών ή μη σεξουαλικών προτιμήσεων η ένταξη στο στρατό κατέχει την ψηλότερη θέση στην κατάταξη των κοινωνικών συμβάσεων. Η μιλιταριστική εκπαίδευση θα διδάξει ότι είναι αγγαρεία δουλειές όπως οι καθαριότητες στις τουαλέτες ή η μαγειρική, προετοιμάζοντας τα άτομα να επιφορτίζουν τις θηλυκότητες με αυτές τις εργασίες. Θα αποτελέσει το κομβικό εκείνο σημείο που σηματοδοτεί την ενηλικίωση και την «ωρίμανση», την ανεξαρτητοποίηση. Η επίδειξη της σεξουαλικότητας, καθώς και η αδιαμφισβήτητη πλέον ετεροφυλοφιλία προετοιμάζουν την έξοδο ενός πατριώτη στην κοινωνία. **Από τα στρατιωτικά τραγούδια που διδάσκουν το βιασμό κατά τη διάρκεια του πολέμου και γιατί όχι και εκτός αυτού, στη διαμόρφωση μιας κουλτούρας σεξισμού λεκτικού και μη.** Το ντοπάρισμα με εθνική υπερηφάνεια, τα αγήματα σεξουαλικών κακοποιήσεων, η σεξουαλική αποχή κατά τη διάρκεια του εγκλεισμού στο στρατόπεδο, η κρυφή, παρανομοποιημένη, αγχωτική αυτοϊκανοποίηση και η πίεση υπερθεματισμού των πρότερων σεξουαλικών ετεροφυλόφιλων πράξεων, διαμορφώνουν τη σεξουαλική συμπεριφορά του στρατιώτη.

Στα πλαίσια του κράτους στις γυναίκες με δυνατότητα κυοφορίας, αλλά και ευρύτερα στις θηλυκότητες αποδίδονται συγκεκριμένοι ρόλοι. Ο προσρισμός και η αδιαπραγμάτευτη υποχρέωση είναι η γέννηση τέκνων. Η προσφορά νέων μελών που θα συνεχίσουν την κρατική οντότητα, τη φυλή και τα

πολιτιστικά χαρακτηριστικά είναι η κύρια απαίτηση. Η ευθύνη είναι μεγάλη και υπενθυμίζεται με κάθε μέσο (θρησκεία, παιδεία, διαφημιστικές καμπάνιες κοκ), καθώς η αναπαραγωγή του εργατικού δυναμικού και των στρατιωτών για την υπεράσπιση της πατρίδος είναι κομβικής σημασίας. **Η αλλοίωση της ενότητας μιας αντίπαλης εθνοτικής ομάδας στα πλαίσια του πολέμου μέσω κακοποιήσεων και βιασμών, χτίζει το οικοδόμημα της βιαιότητας του υπάρχοντος.**

Η ύπαρξη των ατόμων εκείνων (συγκεκριμένων έμφυλα) που επιφορτίζονται με την φροντίδα και αναπαραγωγή των μελών μιας οικογένειας, την οικιακή εργασία, τη συνδρομή στα πεδία της μάχης, κυρίως βοηθητικά (πχ τροφή, ένδυση) είναι σημαντική. Οι θηλυκότητες αποτελούν την επιβράβευση του πολεμιστή όταν γυρίσει από το πεδίο της μάχης. Η σεξιστική αυτή αντίληψη αναπαράγεται στο σύνολο σχεδόν της κρατικής ανθρώπινης ιστορίας όπως αφηγείται από την κυρίαρχη καταγραφή. Αντίστοιχα, η μυθολογία είναι πλήρως βασισμένη σε αυτή τη συνθήκη, η οποία διαπνέει όλες τις εμπορευματικές τέχνες. Ο στρατός, η μιλιταριστική κουλτούρα, οι κατασκευές του έθνους και της πατρίδας, οι κυρίαρχες μορφές διασκέδασης/ψυχαγωγίας διαμορφώνουν και ισχυροποιούν τον πατριαρχικό κόσμο.

Η συμμετοχή γυναικών στον στρατό γιορτάστηκε, αναδείχθηκε και βαφτίζεται μέχρι και σήμερα από την κυριαρχία σαν ένα βήμα μπροστά για την ισότητα των δύο φύλων. **Στην πραγματικότητα, η εξουσία επιθυμεί όσο το δυνατόν περισσότερα άτομα διαθέσιμα να σκοτώσουν και να σκοτωθούν σε ένα ενδεχόμενο πόλεμο.**

Παρελθοντικά αλλά και στο σήμερα, αρκετές θηλυκότητες έχουν συμμετάσχει ενεργά είτε στον στρατό είτε σε πολεμικές συρράξεις. Βρισκόμενες όμως σε έναν χώρο ξένο, προκειμένου να ενσωματωθούν, έπρεπε να αποδείξουν ότι είναι διαφορετικές από τις υπόλοιπες. Καλέστηκαν να μιμηθούν αντρικά χαρα-

κτηριστικά, συμπεριφορικά και μη, σε μια προσπάθεια κατάκτησης αξίας μέσω της υπηρετήσης της πατρίδας/έθνους.

Η συμμετοχή/ένταξη στον στρατό δεν λειτουργεί χειραφετητικά για τις θηλυκότητες, αλλά αντίθετα τις απομακρύνει από ελευθεριακά μονοπάτια. Ο στρατός αποτελεί την εκπαίδευση στην τέχνη των σφαγών, της επιβολής, της ιεραρχίας, της υπακοής και της εξουσίας. Ο στρατός και ο πόλεμος αποτελούν εκφράσεις των χειρότερων ανθρωπίνων χαρακτηριστικών επιβαλλόμενων και μη. Η μετατροπή ζώντων ατόμων σε απονεκρωμένες μηχανές που βαδίζουν αέναα στην καταστροφή για την καταστροφή. Καμία ένταξη γυναικών σε τέτοιους μηχανισμούς δεν είναι απελευθερωτική, ούτε κινείται σε λογικές ισότητας που καταστρέφουν τον πατριαρχικό κόσμο.

ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΩΣ ΣΩΤΗΡΑ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΗ

Σε διάφορες καταστάσεις, παρελθοντικές και μη, ο εκάστοτε διαχειριστής του κράτους έχει επικαλεστεί τον στρατό, και σε αρκετές περιπτώσεις έχει δεχτεί τις υπηρεσίες του. **Οι φυσικές καταστροφές αποτελούν τα κύρια σημεία όπου η «βοήθεια» που έχει προσφέρει ονομάστηκε σωτήρια για την κρισιογόνα κατάσταση.**

Τα τελευταία χρόνια ο στρατός έχει χρησιμοποιηθεί για την αντιμετώπιση των καταστροφών, σαν πυροσβέστης και δασοφύλακας στις πυρκαγιές, έχει στήσει εμβολιαστικά κέντρα για την covid-19.

Ένα πολεμοχαρές και πειθίμιο, στις εκάστοτε κυβερνήσεις, σώμα καταστολής, το οποίο ανά τους αιώνες και τις εποχές έχει κυλλήσει την ανθρωπότητα στο αίμα, πρέπει να δείχνει και μία πιο ανθρώπινη πλευρά, αφού είναι ένα αναγκαίο εργαλείο για την ίδια την ύπαρξη των καταπιεστών.

Την τάση ηρωοποίησης του στρατού ενισχύει και η βιομηχανία τα θεάματος. Σε πολλές ταινίες και video games ο στρατός είναι «με τη μεριά του καλού» και παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στην αντιμετώπιση κάθε είδους απειλής (από τρομοκράτες που θέλουν να καταστρέψουν τον πλανήτη, αστεροειδής και εξωγήινους). Δεν είναι τυχαίο που συχνά ο στρατός χρηματοδοτεί τέτοιες παραγωγές.

Όσο πιο συχνά στην καθημερινότητά μας συνηθίζουμε να βλέπουμε στρατιώτες τόσο πιο εύκολο και πιθανό θα είναι να χρησιμοποιηθούν και με πιο επιθετικούς ρόλους.

Σε χώρες της δυτικής Ευρώπης στρατιώτες και άρματα μάχης βρίσκονται σε κεντρικές πλατείες και δρόμους για την «αντιμετώπιση της τρομοκρατίας».

ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Η διαρκής πολεμική απειλή, ο πόλεμος και κατά συνέπεια η κούρσα των εξοπλιστικών, ικανοποιεί ένα τεράστιο κομμάτι της πολεμικής βιομηχανίας, το οποίο συνεχώς αναβαθμίζει τεχνολογικά τα οπλικά συστήματα επίθεσης και άμυνας. Ταυτόχρονα, ενισχύεται και νομιμοποιείται μια μεγάλη γκάμα τεχνολογιών επιτήρησης και ελέγχου του πληθυσμού στο όνομα της εθνικής ασφάλειας, όπως οι ολοένα βελτιωμένες κάμερες, οι βάσεις δεδομένων, οι παρακολουθήσεις και υποκλοπές συνομιλιών, τα σύγχρονα όπλα της αστυνομίας. Έτσι, λοιπόν, το κεφάλαιο που δραστηριοποιείται στην παραγωγή όπλων και συστημάτων παρακολούθησης κερδοφορεί πάνω στη ζήτηση και επιδιώκει τη χρήση των προϊόντων του, ώστε να συνεχίζεται ο κύκλος της παραγωγής-κατανάλωσης-υπερσυσσώρευσης.

Στον ολοένα και πιο ανταγωνιστικό, ρευστό καπιταλιστικό κόσμο η παράγωγη και πρόσβαση σε τεχνολογίες αιχμής είναι πολύ κρίσιμης στρατηγικής σημασίας, αφού διασφαλίζουν σημαντικό πλεονέκτημα έναντι των άλλων κρατών. Έτσι, τα κράτη από τη μια στηρίζονται στις συμμαχίες τους για να εξοπλιστούν και από την άλλη στρέφονται στις δικές τους εξοπλιστικές παραγωγικές δυνάμεις. Η δεύτερη αυτή τάση έχει ενισχυθεί καθώς η διακρατική παγκοσμιοποίηση της γνώσης, της τεχνολογίας και φθηνής κατασκευής οπλικών συστημάτων την καθιστούν εφικτή.

Τα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά ινστιτούτα, τα οποία είναι υπεύθυνα για την παραγωγή τεχνολογίας αναλαμβάνουν ολοένα και πιο φιλόδοξα ερευνητικά

προγράμματα καταστολής και στρατιωτικού εξοπλισμού. Στον ελλαδικό χώρο το φαινόμενο αυτό έχει ενταθεί τα τελευταία χρόνια (με τη σκληρή καταστολή στα πανεπιστήμια) με ένα από τα πιο κραυγαλέα παραδείγματα, να είναι το ερευνητικό «Αρχύτας», που αποσκοπεί στην κατασκευή και μαζική παραγωγή drone πολλαπλών χρήσεων.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΙΚΗ ΑΡΝΗΣΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Η άρνηση στράτευσης είναι μια πολιτική επιλογή αντιθεσμική που τίθεται στο δημόσιο διάλογο. **Δίνει τη δυνατότητα να ραγίσει το ιδεολόγημα που θέλει το στρατό έναν ανίκητο μηχανισμό, στον οποίο πρέπει να υποταχθούμε.** Δείχνει πως παρότι υπάρχουν κατασταλτικές συνέπειες, η επιλογή εξακολουθεί να υπάρχει και να αναλαμβάνεται από υποψήφιους στρατιώτες. Στοχεύει στο να εκτεθεί η εξουσιαστική φύση του στρατού και δημιουργεί τη δυνατότητα να ανοίξει κοινωνικά το πρόταγμα της ανυποταξίας σε καιρό «ειρήνης». Θεμελιώνοντας έτσι τις βάσεις για την ανάπτυξη **ενός ρεύματος ανυποταξίας και λιποταξίας σε καιρό πολέμου εκεί που τόσο η ένταξη στον στρατό, όσο και η άρνησή της έχει μεγάλες συνέπειες.**

Η επιλογή του Ι5 ως μια ακόμα επιλογή για όσους δεν θέλουν να θητεύσουν δίνει τη δυνατότητα στον μελλοντικό φαντάρο να ισχυριστεί, ότι πάσχει από μια «ψυχιατρική διαταραχή», (έτσι προκύπτει και το όνομα «τρελόχαρτο»). **Η επιλογή αυτή έχει διευκολυνθεί ιδιαίτερα από το κράτος τα τελευταία χρόνια, γιατί είναι μια επιλογή θεσμική και κυρίως «αθόρυβη» αφού δεν αποτελεί**

στην συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων δημόσιο πρόταγμα. **Αυτή η ανεκτικότητα σε καιρό πολέμου δεν θα υπάρχει και έτσι πάρα πολλά Ι5 θα αναθεωρηθούν. Στον καιρό του πολέμου το δίλλημα θα είναι στράτευση ή ανυποταξία.**

Μια ακόμη αντίληψη είναι αυτή της ένταξης στον στρατό και συγκεκριμένα στις ειδικές δυνάμεις ώστε να αποκτηθεί η κατάλληλη πολεμική τεχνογνωσία, που όμως μετέπειτα «θα χρησιμοποιηθεί για απελευθερωτικούς σκοπούς». Η αντίληψη αυτή βασίζεται στο ότι αυτός που θα ενταχθεί στον στρατό είναι απρόσβλητος από την κυρίαρχη προπαγάνδα. **Ο милитарισμός (με την έννοια της λατρείας της βίας, της ιεραρχίας, της πατριαρχίας) που διαχέεται σε τεράστιες δόσεις στον στρατό είναι εν δυνάμει «κολλητικός» για κάθε αγωνιστή και κίνηση.** Επιπλέον, είναι πολύ σημαντικό να δούμε ότι αυτή η στάση δεν προτάσσει την άρνηση του στρατού και ωθεί άλλα κοινωνικά κομμάτια (με λιγότερες ιδεολογικές άμυνες σύμφωνα με αυτό το αφήγημα) εντός του στρατού. **Σε καιρό πολέμου αυτή η λογική εύκολα θα μπορούσε να οδηγήσει στην εκ νέου ένταξη στον στρατό** στην βάση πρακτικιστικών επιχειρημάτων (πχ για να αποκτηθεί εξοπλισμός).

Η ένταξη στον στρατό κατά τη διάρκεια πολέμου ακόμα και αν αφήσει εξοπλισμό μετά το τέλος του, θα αφήσει επίσης αλλοτρίωση, σφαγές και την επικράτηση της λογικής ότι ο σκοπός αγιάζει τα μέσα. Το μόνο που επιτυγχάνει, η οποιαδήποτε σχέση με το στρατό είναι η απομάκρυνση κάθε απελευθερωτικής προοπτικής.

Το κράτος αναγνωρίζοντας την άρνηση στράτευσης ως την πιο επικίνδυνη επιλογή, φροντίζει να επιβάλλει ποινές. **Στην Ελλάδα τόσο η δεξιά όσο και η αριστερή πολιτική διαχείριση, έχουν επιτεθεί με επαναλαμβανόμενα στρατοδικεία και πρόστιμα στους ανυπότακτους και ολικούς αρνητές στράτευσης.** Παράλληλα, «προσφέρουν» περιόδους παύσης των δίωξεων για να

γίνει η διευθέτηση των στρατιωτικών υποχρεώσεων (επιλογή του 15 ή έκτισης της θητείας), ώστε έπειτα να σταματήσουν οριστικά οι διώξεις και να διαγραφούν τα πρόστιμα. Τα τελευταία έχουν σαν στόχο την οικονομική καταστολή των ανυπότακτων και των ολικών αρνητών στράτευσης, με μέτρα αναγκαστικής είσπραξης, κατασχέσεις, δεσμεύσεις λογαριασμών, τα οποία μπορούν να καταλήξουν και σε φυλάκιση.

Όλα τα παραπάνω, στοχεύουν να οδηγήσουν τους ολικούς αρνητές στράτευσης στη δημοκρατική νομιμότητα, έτσι ώστε να μην τολμά κανείς να αμφισβητήσει τον στρατό. Φοβούνται το ενδεχόμενο η αντιθεσμική άρνηση στράτευσης να αποκτήσει μαζικά χαρακτηριστικά σε καιρό «ειρήνης» και τρέμουν το ενδεχόμενο να υπάρξει μαζική άρνηση επιστράτευσης σε καιρό πόλεμου.

ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

Είναι σημαντικό στο σήμερα που τα σύννεφα του πολέμου πυκνώνουν και ο πόλεμος είναι γεωγραφικά δίπλα μας συνεχώς, να λάβουμε τις απαραίτητες πολιτικές αποφάσεις. Η ζύμωση και η λήψη πολιτικών θέσεων είναι κομβικής σημασίας. Παράλληλα, όμως είναι σημαντικό να αναληφθούν δράσεις, ώστε στο σενάριο της άμεσης εμπλοκής σε μια ένοπλη διακρατική σύγκρουση να είμαστε όσο το δυνατόν πιο προετοιμασμένες/οι.

Η όξυνση αντιμιλιταριστικών, αντιεθνικών, αντιπολεμικών και ευρύτερα κοινωνικών και ταξικών αγώνων χρειάζεται να είναι διαρκής. Ένα κίνημα και ένα κοινωνικό ρεύμα που θα αρνηθεί να αλληλοσκοτωθεί για τον πόλεμο των αφεντικών, για τη διατήρηση του υπάρχοντος ή για την εγκαθίδρυση ενός άλλου εκμεταλλευτικού εξουσιαστικού συστήματος είναι πολύ σημαντικό να οικοδομηθεί. **Για αυτό είναι κομβικό να μην πέσουμε στην παγίδα της υπεράσπισης της εθνικής ενότητας και να μην υποστηρίξουμε κανένα από τα εμπλεκόμενα κράτη.**

Ενάντια στις λογικές σύγκρισης πολιτευμάτων ή τύπου κράτους

Ας υποθέσουμε ότι υπάρχει πολεμική σύγκρουση μεταξύ του κράτους της Ελλάδας όπου επικρατεί το δημοκρατικό πολίτευμα και του κράτους της Τουρκίας, όπου η μορφή του πολιτεύματος είναι μια μίξη δημοκρατίας και δικτατορίας. Η πολιτική υποστήριξη και υπεράσπιση της Ελλάδας, επειδή τα πολιτικά χαρακτηριστικά της δημοκρατίας είναι «καλύτερα» από μιας επερχόμενης δικτατορίας είναι ένα αποπροσανατολιστικό δίπολο, το οποίο αποδομείται από τη σύγχρονη ιστορία της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης, της καταστολής.

*Ενάντια στον καθορισμό της στάση μας σε σχέση με το ποιο κράτος
ξεκίνησε την επίθεση*

Δεν ξεχνάμε πως ο πόλεμος είναι «η προέκταση της πολιτικής με άλλα μέσα». Η ένοπλη σύγκρουση είναι η κατάληξη διαφόρων άλλων συγκρούσεων που έχουν ήδη προηγηθεί (οικονομικών, πολιτικών, εθνικιστικής προπαγάνδας). Γι' αυτό επειδή προϋπάρχει ο πολιτικός και οικονομικός ανταγωνισμός είναι πολύ πιθανό πως με την πρώτη ευκαιρία ο αμυνόμενος θα περάσει στην αντεπίθεση και θα γίνει επιτιθέμενος. **Γι' αυτό μπροστά σε κάθε διακρατικό πόλεμο δεν υπάρχει κάποια πλευρά που είναι δίκαιη, αμυνόμενη, θύμα και πρέπει να την υπερασπιστούμε.** Δεν υπάρχει τίποτα που να ενώνει τους εκμεταλλευτές και καταπιεστές οποιαδήποτε και αν είναι η εθνότητά τους, με τους/ις εκμεταλλευόμενους/ες και καταπιεζόμενους/ες ώστε να πολεμήσουν μαζί τους. Μας χωρίζουν όμως τα πάντα, η ταξική θέση, η δυνατότητα επιβίωσης, το ότι για μας θα είναι μόνο θετική και ελπιδοφόρα η προοπτική της καταστροφής του υπάρχοντος και η οικοδόμηση μιας άλλης ζωής.

*Στρατιωτική ήττα του κράτους στο οποίο ζούμε
και κατάληψή του από το αντίπαλο*

Είναι πολύ σημαντικό όλος ο αγώνας ο οποίος δινόταν ενάντια στο ελληνικό κράτος να μεταφερθεί και ενάντια στο νέο κράτος το οποίο θα είναι κυρίαρχο στην περιοχή που ζούμε. **Να συνεχιστούν οι κοινωνικοί και ταξικοί αγώνες ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας και εθνικής ενότητας, να συνεχιστούν οι αρνήσεις επιστράτευσης και φυσικά οι πολύμορφοι αγώνες.**

Η συγκρότηση **εθνικοαπελευθερωτικών μετώπων που απεμπολούν τους κοινωνικούς και ταξικούς ανταγωνισμούς** κρύβοντας τους κάτω από το χαλάκι με σκοπό να φύγει το «μεγαλύτερο κακό και να έρθει ξανά το μικρότερο» **είναι καταστροφική.** Θα επαναληφθούν ιστορικά λάθη αν υποχωρήσουμε από την αναρχική κουλτούρα θεωρώντας ότι αυτό θα μας φέρει σε μια καλύτερη θέση μελλοντικά. Θα οδηγηθούμε σε μονοπάτια όπου το αναρχικό όραμα και αξίες θα έχουν εξαφανιστεί. Αυτό το αύριο στο οποίο υποτίθεται ότι θα ήμασταν σε καλύτερη θέση θα μας βρει στο να γίνουμε μία μαχητική πτέρυγα της δημοκρατίας. Ο δρόμος προς την αναρχία, ο αγώνας για την ανατροπή του υπάρχοντος δεν περνά μέσα από τακτικισμούς και αξιακές εκπτώσεις.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Αγωνιζόμαστε και σε περίοδο «ειρήνης» και στην περίπτωση πολέμου ενάντια σε κάθε κράτος, απέναντι σε κάθε μορφή καταπίεσης και εκμετάλλευσης, χωρίς καμία υποταγή στην εθνική ενότητα. **Προχωράμε σε αρνήσεις στράτευσης, συγκρούμαστε με τον στρατό και την πολεμική βιομηχανία. Σαμποτάρουμε την προετοιμασία του πολέμου και τον εθνικό πόλεμο. Αρνούμαστε να αλληλοσκοτωθούμε για τα συμφέροντα των αφεντικών και τη δόξα της πατρίδας.** Συνεχίζουμε τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες, ενάντια στον милитарισμό, τη λεηλασία της φύσης, την πατριαρχία, μέχρι την ολική απελευθέρωση.

Γιατί ο δικός μας στόχος, είναι ο αγώνας για την κοινωνική και ταξική επανάσταση και για αυτόν αξίζει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις. Για να ανοίξει ο δρόμος για την αναρχία. Μια κοινωνία ελευθέριας, ισότητας, αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας που να απλώνεται σε όλον τον πλανήτη.

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ ACTE

acte@riseup.net

acte.blackblogs.org